

HOMILIA A LA MISSA D'INAUGURACIÓ DEL MINISTERI EPISCOPAL

Catedral de Solsona, 12 de març de 2022

“Com el Pare m'ha enviat, així us envio jo”. Després d'anunciar incansablement l'Evangeli i de lliurar la seva vida per nosaltres, Jesús posa la seva missió a les mans dels deixebles. Ell havia vingut per donar a conèixer el Pare i revelar el seu amor immens. Ara són ells els qui han de recollir el testimoni i proclamar per tot arreu aquella pau i perdó que provenen de Déu.

“Com el Pare m'ha enviat, així us envio jo”. Aquestes paraules ressonen avui d'una manera particular en el meu cor, perquè també jo em sento enviat pel Senyor ressuscitat a aquesta Església de Solsona. L'ordenació episcopal em va constituir en successor dels apòstols, amb qui comparteixo una mateixa missió: proclamar l'Evangeli, ser missatger de la Bona Nova. Vinc carregat d'il·lusió a prosseguir l'anunci de Jesucrist, que en aquestes terres va començar molt aviat i perdura fins avui. Vinc acompanyar la vostra fe, a posar-me al vostre costat per caminar junts. Vinc en actitud de servei, doncs no desitjo altra cosa que ser *“servidor de la vostra alegria”* i proclamar cada dia la Bona Nova.

L'evangelització al centre

Desitjaria que la missió ocupés el centre de la vida de la nostra Església. M'agradaria que fos realitat la transformació missionera de què parla el Papa Francesc, que tot a la nostra Església estigués al servei de la missió. Perquè són molts els homes i les dones que no han rebut la llum de l'Evangeli, que el seus cors no han estat tocats per la gràcia i transformats per la fe en Jesús. A ells els hi devem una paraula, per a ells hem de proposar la fe en Jesucrist sense cansar-nos i sense por, amb tota delicadesa i respecte, com a clau per a la seva vida i com a font de vida per al món.

Existim per evangelitzar. La nostra Diòcesi de Solsona existeix com a tal per anunciar Jesucrist entre la gent d'aquesta terra i ser-ne signe que transparenti el seu rostre. Això ens exigeix ser una Església de portes obertes, sempre disposada a acollir, però també a sortir als carrers per comunicar el goig de creure en Jesucrist, hem de ser una Església que surt a les perifèries perquè la llum de l'Evangeli inundi el cor de tots els homes.

Ens demana sobretot ser una Església propera a tothom, però especialment als més pobres, als malalts, als més petits.

El nostre anunci és el mateix de Crist ressuscitat: que la pau sigui amb tots, que Déu concedeix el perdó a l'ésser humà, que Crist és viu i ens envia el seu Esperit per ajudar-nos a caminar vers al Pare. Volem fer arribar a tothom la bellesa de l'amor de Déu que s'ha manifestat en Jesucrist (cf. EG 36). Hem de proclamar un missatge de reconciliació i de pau. Potser avui, quan sentim que la barbàrie de la guerra es fa present a Europa, sentim amb més força la urgència de proclamar el missatge de l'Evangeli i continuar anunciant la misericòrdia i el perdó.

Necessito de vosaltres per fer la missió

Per dur a terme aquesta missió necessito l'ajuda de tots vosaltres. Compto amb els sacerdots per a treballar junts formant un sol presbiteri. També compto amb els diaques permanents, que serveixen aquesta Església des de la seva vocació particular. M'alegra comptar amb un bon nombre de seminaristes que es preparen per a ser pastors d'aquesta Església. També els consagrats, en la diversitat de dons i carismes, aporten una gran riquesa a la nostra Església i tants laics que, ja sigui amb un treball tècnic, apostòlic o amb el seu servei voluntari, sumen molt a aquesta Església diocesana. Avui especialment cal la implicació dels laics, de les famílies, els joves i de cada cristià. Amb la vostra vida i testimoniatge feu present l'Església al mig del món. Sense vosaltres no serà possible l'evangelització. De mica en mica ens anirem coneixent personalment. La meva primera tasca a Solsona serà aprendre els vostres noms, escoltar les vostres inquietuds i projectes i aprendre a treballar junts al servei del Regne de Déu. Compto amb tots vosaltres per portar la llum de l'Evangeli als homes i les dones d'aquesta terra. Tots els braços són necessaris per encomanar la joia i la pau que ens atorga la nostra fe en Jesucrist i l'experiència del seu amor i la seva gràcia.

Créixer en comunió

Perquè la missió sigui forta, ha de créixer la comunió entre nosaltres. Tots formem un sol cos i tenim un sol Senyor. Sant Pau es meravellava de la diversitat de dons, carismes i funcions que l'Esperit havia sembrat a l'Església. També avui l'Esperit continua suscitant vocacions diverses per viure i treballar a l'Església. També avui podem repetir: *“Hi ha diversitat de ministeris, però un mateix Senyor”*. Cadascú des de la seva pròpia vocació i missió pot contribuir al creixement del cos de Crist que és l'Església.

Hem d'aprendre a caminar units, uns al costat dels altres, de manera sinodal. Per això és important augmentar la participació de tots els cristians a la vida de l'Església i potenciar tots els instruments que serveixin a la comunió. La fase diocesana del Sínode dels bisbes ens hi podrà ajudar. A partir d'avui jo també m'incorpo a fer el camí juntament amb vosaltres.

No podem oblidar que, si volem créixer en comunió, haurem de posar al centre l'Eucaristia. És el misteri de l'Eucaristia el que fa la comunió de nosaltres amb Crist i dels uns amb els altres. Ella és font de la que brolla la vida de l'Església, que la impulsa a l'anunci i a la caritat. L'Eucaristia celebrada i també l'Eucaristia adorada. És significatiu que el Papa, en parlar del Sínode, ens demani créixer en esperit d'adoració (cf. 9 i 10-10-2021). *“Adorar, donar espai a l'adoració, allò que l'Esperit vol dir a l'Església”* (10-10-2021)

No tindre por de la reforma

Perquè la missió ocupi realment el centre de tot caldrà renovar estructures i reformar molts elements de l'Església. No hem de tindre por. Vivim temps nous que exigeixen la reforma a l'Església, a les seves institucions, i, sobretot, la conversió dels cors. *“És temps de revestir amb un nou vestit aquest cos de Crist que és l'Església”* (A. Matteo). El Papa Francesc ens ha convidat a pensar no en una altra Església, però sí en una *“Església diferent”*, oberta a la novetat que Déu vol indicar (9-10-2021).

D'altra banda, no convé oblidar que la reforma de l'Església no és tant obra nostra com de Déu; qui transforma els cors, qui fa que les nostres estructures siguin mitjà perquè els homes trobin Déu és l'Esperit Sant. Confio en la seva gràcia perquè ens ensenyi a viure de manera nova la nostra fe cristiana.

El meu ministeri

Em poso al vostre servei per dur a terme aquesta missió. Desitjo que trobeu en la meva persona un servidor de la comunió entre nosaltres i un impulsor de la missió d'anunciar Jesucrist. Com a bisbe he rebut l'encàrrec d'animar la vostra fe i d'ajudar-vos a créixer com a testimonis de l'Evangelí. Com a cristià vull caminar amb vosaltres, viure la meva fe en Jesús amb vosaltres, aprenent junts a seguir Jesús i a viure l'Evangelí.

Sóc molt conscient de les meves debilitats, cosa que fa més necessària la vostra ajuda, la vostra correcció i, sobretot, la vostra oració. Des del

principi del meu ministeri episcopal m'ha donat molta confiança saber que comptava amb la pregària del poble de Déu, perquè tot a la vida del bisbe és obra de la gràcia de Déu.

Em conforta també comptar amb l'ajuda i la intercessió de la Mare de Déu, venerada a la nostra Diòcesi amb tants preciosos noms. Li demano que sigui estrella que guïi els meus passos i els d'aquesta Església pels camins de l'evangelització.

